

[Th. Mikkelsen.]

at byggetilladelse snarest gives til kommunerne. På grundlag af disse oplysninger vil jeg bede den højtærede undervisningsminister velvilligt medvirke til at finde en udvej for, at sådan byggetilladelse snarest kan gives.

Dernæst vil jeg gerne have lov til at rejse et problem overfor den højtærede trafikminister.

Danske Statsbaner erhvervede omkring 1912 en del grundarealer i Aaby kommune. Formålet med erhvervelsen af disse arealer var at opføre nye centralværksteder der og nedlægge værkstederne i Aarhus. Denne plan er senere droppet, og i stedet har statsbanernes ledelse anvendt betydelige beløb til udvidelse af de i Aarhus beliggende centralværksteder. Nyt lokomotivværksted er bygget og andre udvidelser til betydelige beløb foretaget. På baggrund af disse betydelige kapitalinvesteringer kan det sikkert ikke ventes, at statsbanerne vil foretage nye store investeringer for at gennemføre de gamle planer. Det er vel tænkeligt, at disse planer er skrinlagt for stedse, ikke mindst fordi overgangen til motordrift vil betyde mindre krav til værkstedsplads til reparationer.

Da Aaby kommune er ved at være udbygget, savner kommunen egnede byggearealer til høj bebyggelse. Der findes et velegnet areal til høj bebyggelse på det omtalte statsbaneområde, der sikkert kunne overlades til Aaby kommune til en rimelig pris. Til erstatning for areal vil statsbanerne dog fortsat kunne råde over betydelige arealer, bl. a. udgravede arealer. Jeg beder derfor den højtærede minister sammen med statsbanernes ledelse samt repræsentanter for Aaby kommune besigtige disse forhold, så en for begge parter tilfredsstillende ordning kan opnås, og der kan overlades Aaby kommune et areal til bebyggelse.

Dernæst vil jeg gerne have lov til at omtale et problem, der berører såvel den højtærede økonomiminister som den højtærede handelsminister og den højtærede finansminister. Jeg omtalte under sidste års finanslovdebat problemerne omkring vor industris konkurrenceevne. Jeg vil gerne i dag omtale et af det danske samfunds vigtigste problemer mange år frem i tiden, nemlig

problemet vedrørende beskæftigelsen i industrien, industriens konkurrenceevne og dens eksportmuligheder.

I perioden mellem den første og den anden verdenskrig er vor industrielle konkurrenceevne blevet påvirket udefra af den stærke ekspansion i de store industrinationer. Vi kender resultaterne af den stærke industrielle ekspansion i Tyskland efter den første verdenskrig, hvor de europæiske markeder blev oversvømmet med billige færdigvarer. Kun få lande kunne konkurrere med Tyskland; denne udvikling medførte arbejdsløshed i mange lande, bl. a. vort eget land. Også i dag øges de store landes produktionsevne stærkt, den tyske industriekspansion er langt voldsommere i dag end efter den første verdenskrig. Tyskland er i stand til med sit helt nye produktionsapparat at udøve en industrikonkurrence, der på længere sigt vil skabe adskillige lande afsætningsvanskeligheder.

Fremtiden vil stille store beskæftigelsesmæssige krav til industrien i vort land både som følge af stigningen i befolkningstallet, de store årgange og den overflodige arbejdskraft, der hvert år afgives fra landbruget. Har industriens ledere haft tilstrækkeligt udsyn til at drage den erfaring af tiden efter den første verdenskrig, at hvis vi på ny skal undgå de hårde konkurrencevilkår, vi oplevede efter den første verdenskrig med omfattende arbejdsløshed til følge, må vort industriapparat i moderniseringstempo følge udlandet, og der må gives plads for unge industrifolk ved oprettelse af nye industrier? Råder der ikke endnu i vide kredse af storindustrien den fejlagtige tro, at hvis en hel del af mellemindustrien bliver kvalt, er konkurrenceevnen og markedsafsætningen sikret de overlevende indenfor storindustrien selv under besværlige internationale konkurrenceforhold? Da storindustrien efter egne opgørelser kun udgør 1 pct. af de samlede industri- og håndværksvirksomheder, kan man vist roligt fastslå, at mellemindustrien og håndværket har det største antal beskæftigede. Men industriudstyret er meget uensartet. Den store industri, der stort set er selvfinansierende, har rationaliseret i vid udstrækning, mellemindustrien derimod kører vist for en stor del med udlidte maskiner; den har altså det største antal beskæftigede, men på grund af indu-